

Paastand vilde finde Medhold hos Opstandens Benner i Tydskland. Hvad en saadan Stemning i Hertugdømmerne angaaer, da vil jeg ikke benægte, at den der kan være fremherskende, et yderligere Beviis forresten for, at det er langtfra, at man kan sige, at Schlesw'gholsteinsmen nu er brudt; men jeg betvivler dog, at det er Tilfældet i det Omfang, man vil have os til at troe, især naar man, efterat der nu idetmindste i de vigtigste Fællesanliggender finder en eensartet Lovgivning Sted, seer hen til de Sagers Bessaffenhed, som ere underlagte Fællesforfatningen. Det er dog ogsaa næsten utroligt, at der ikke i Hertugdømmerne skulde findes ikke saa friske Mænd, som kunde ønske at blive deelagtige i vor Forfatning, som, om den end ikke i Gæt og Alt sandt deres Bifald, dog kunde bane dem Veien til en større Frihed end den kummerlige Frihed, der er indrømmet dem i de Lovudkast, som have været forelagte de raadgivende Provindsstændene, og af hvilke den for Slesvig nu har modtaget Kongens Stadsfæstelse. Forudsat imidlertid, at Stemningen i Hertugdømmerne er saaledes, og at Hadet mod alt Dansk er saa indgroet, som man siger, vilde da ikke Fællesforfatningen blive modtagen med den samme Uvillie, vilde der ikke gjøres de selsomme Indvendinger, hvad enten den var først forelagt en Forjamling af Mænd fra hele Monarchiet, eller den uden en saadan Medvirkning blev octroyeret af Hans Majestæt Kongen? Men denne Tilstand kan dog efter min Formening ikke retfærdiggjøre Ministeriets Fordring til den danske Rigsdag, at den skal meddele sit Samtykke til Ophævelsen af saa væsentlige Bestemmelser, som ere foreslaæede at skulle gaae ud af Grundloven, førend den endnu kjender det Allermindste til, hvad der skal træde istedet. Det er en Fordring, som Ministeriet ikke kan gjøre til Rigsdagen. Ministeriet burde, forekommer det mig, tage et ganske andet Hensyn til det danske Folk og det danske Folks Trofskab mod sin Konge i Farens Stund. Ministeriet kan ikke forlange noget Saadant af Rigsdagen, som er kaldet til at hævde og forsvare det danske Folks grundlovmæssige Rettigheder. Og er nu i det af den høitagede Premierminister stillede Forslag Rigsdagen sikret det

Forlangende, at blive bekendt med Fællesforfatningen, førend den endelige Grundlovsforandring vedtages? Jeg troer det ikke, og jeg er, efter hvad jeg igaar hørte af en anden af Hans Majestæt Kongens Raadgivere, bleven bestryktet i min Overbevissning om, at det ikke er Ministeriets Mening; thi, var det Ministeriets Mening, da indseer jeg virkelig ikke, hvorfor det modsætter sig § 5, saaledes som den er vedtagen i Folkethinget; thi det er jo dog de samme Udtryk som i Ministerens Forslag, efter den Fortolkning, der er givet dette Forslag i det andet Thing, men som jeg jo rigtignok ikke har hørt, at Ministeriet har adopteret. Jeg maa beklage, hvis Rigsdagens Forhandlinger og hele Arbejde i denne Sag skulde være aldeles spildt, hvis man ikke gaaer ind paa de for Regjeringen virkelig meget moderate Beslutninger, der ere vedtagne paa et andet Sted; men jeg kan efter min fulde Overbevissning — det er mig en moralsk Umulighed — ikke stemme anderledes, og jeg indseer ikke, hvorledes Rigsdagen kan komme til et andet Resultat. Det er vistnok blevet meget bestemt, ikke af den høitærede Premierminister, men af den høitærede Finantsminister, udtalt, at det vilde være Tilfældet, hvis man gik ind paa Ministerens Forslag; men det vil dog ikke være en Fornærmelse mod det høitærede Ministerium at antage, at Hans Majestæt Kongen dog muligvis kunde have en anden Mening, og jeg kan derfor ikke troe, at den ærede Finantsminister . . .

Formanden: Jeg maatte dog maaskee gjøre den ærede Landssthingsmand opmærksom paa, at Hans Majestæt Kongens Person maa, saa meget som muligt, holdes udenfor Forhandlingerne.

Krabbe: . . . og jeg kan ikke troe Andet, end at det i Grunden blot har været den ærede Finantsministers Mening, at det nuværende Ministerium ikke kunde tilraade Hans Majestæt at gaae ind paa den Beslutning, der er vedtagen af det andet Thing, og som nu foreligger her.

Drejer: Jeg kan ikke lade det nærværende Afsnit gaae til Afstemning, uden at udsætte mig Tilfældet til med saa Ord at udtale min Opfattelse af Sagen, hvorledes min Stil-